

En dommer i Danmark

Et helt liv i Danmark har gjort en færing til dansker – når han er på Færøerne. I Danmark føler han sig ofte som færing

Af Brian Gronemann, journalist

Jón Fríðrik Kjølbro er en mand med mange kasketter. Han er dommer, når han er på arbejde. Han er familiefar, når han er i hjemmet, og han er en stærkt engageret kirkens mand i fritiden. Han er dansker, men mest når han er på Færøerne; og han er færing, men mest når han er i Danmark.

Så mange roller ville gøre en dansker helt rundt på gulvet, men ikke en færing. Jón Kjølbro udstråler en dyb indre ro, da han en varm efterårs-sommerdag tager imod på sit kontor i Østre Landsret til et interview om det at være færing i Danmark.

Jón Kjølbro flyttede fra Færøerne med sin familie i 1968, da han blot var ét år gammel, fordi både faderen og moderen fik arbejde i Danmark.

Da Jón Kjølbro giftede sig med en færing og fik børn, var det flere gange under overvejelse at flytte til Færøerne. Hensynet til studierne og karrieremulighederne, samt opgaven at udbrede bibelens ord i Danmark, har betydet, at familien hver gang har valgt at blive i Danmark. I dag er sandsynligheden for, at Jón Kjølbro's familie flytter til Færøerne ganske lille.

Et valg, der næsten har givet sig selv

For Jón Kjølbro og hans familie har det næsten altid ligget lige for at blive i Danmark:

- Jeg har altid interesseret mig for jura, og derfor var det oplagt og nødvendigt at blive boende i Danmark i studietiden, siger Jón Kjølbro.

I året inden, Jón Kjølbro begyndte studierne, mødte han Guðrun under et års ophold i Belgien i frikirkesammenhænge. De kendte hinanden i forvejen fra deres virke i frikirkekredse, ligesom de havde mange fælles venner og bekendte.

Da parret blev gift i 1988 var det oplagt at bo i Danmark:

- Valget gav helt sig selv på det tidspunkt; jeg var i gang med jurastudiet, og Guðrun skulle netop begynde at læse til socialrådgiver. Så første gang, vi egentlig stod over for et reelt valg, var, da vi var færdige med at læse, siger Jón Kjølbro.

Jón Kjølbro var imidlertid fast besluttet på at blive dommer på et tidspunkt i fremtiden, og den nødvendige erhvervs erfaring mente han bedst at kunne få i Justitsministeriet i Danmark.

Som fuldmægtig indgår en periode med udstationering i to år i en retskreds, og det

Jón Kjølbro uttan fyri dómhúsið í Eystara Landsrætti

Mynd: Símun Jóannesarson

blev anledningen til at "prøve Færøerne af".

- Jeg ville ekstra gerne udstationeres netop på Færøerne, så hele familien kunne opleve at bo dér i en længere periode. Derfor fik jeg fremskyndet min udstationeringsperiode, så det passede med, at der var en plads som fuldmægtig på dommerkontoret i Tórshavn, siger Jón Kjølbro.

Efter udstationeringen blev valget for første gang stillet knivskarpt op. Det var nu, hvis familien (Jón, Guðrun og på det

tidspunkt to børn) skulle flytte til Færøerne:

- Det havde været to rigtig gode år og en meget positiv oplevelse, så vi overvejede seriøst at blive på Færøerne. Men vi udskød beslutningen og rejste tilbage til Danmark, og så gik tiden, og vi forpassede i virkeligheden muligheden. Selvfølgelig kan vi ikke udelukke, at vi en dag flytter til Færøerne, men det er næppe realistisk længere, siger Jón Kjølbro.

Jón Kjølbro og familien rejser

dog ofte til Færøerne og besøger familie og venner, blandt andet Guðruns forældre og søskende samt Jón Kjølbro's ældre bror.

Har en opgave i Danmark

Selvom kirken og troen spiller en stor rolle for Jón Kjølbro og hans familie, har de ikke overvejet at flytte til Færøerne, hvor religion i det hele taget betyder meget mere, og hvor for eksempel søndagen holdes mere hellig end i Danmark.

- Der er en højere andel både

af kristne og af kirkegængere på Færøerne end i Danmark, ingen tvivl om det. Så hvis jeg var en person, for hvem det behagelige og det bekvemmelige spillede en større rolle, ville det nok være mere tiltrækkende for mig at bo på Færøerne. Men vi ser sådan på det, at vi har en opgave her i Danmark, hvor kristendommen ikke spiller helt den samme rolle, siger Jón Kjølbro.

Både dansk og færøsk

I Danmark har Jón Kjølbro tilpasset sit navn til dansk stave-måde, så han undgår for mange problemer: Jon Fridrik Kjølbro. Men bortset fra, at tre bogstaver er ændret, er han såre færøsk. Færøske venner, engagementet i frikirken og en meget rolig måde at tackle den stressede hverdag i landsretten og i storbyen præger ham tydeligt.

Alligevel ser Jón Kjølbro ikke sig selv som "en færing i Danmark":

- Jeg lever i det, jeg vil kalde en færøsk inspireret dagligdag. Efter min opfattelse lever vi ikke isoleret, og slet ikke i det, nogen kalder en færøsk koloni, siger Jón Kjølbro.

At have boet i Danmark, siden man var ét år, samtidig med at man er opdraget af færøske forældre, er færøsk gift og fortsat har en stærk kontakt til Færøerne, sætter sit præg på identiteten:

- Jeg opfatter mig mest som dansker, men alligevel ikke helt. Jeg føler mig mest dansk, når jeg er på Færøerne. Og omvendt, så føler jeg mig mest færøsk, når jeg er i Danmark, siger Jón Kjølbro.

Jón Kjølbro taler et perfekt dansk, der er helt uden færøske vendinger og talemåder, de såkaldte færøismer.

- Så her kan man ikke høre mine dobbelte rødder, men på Færøerne er der en del, der siger, at jeg taler færøsk med dansk accent, siger Jón Kjølbro.

I hjemmet tales begge sprog. Da drengene var mindre, talte Guðrun færøsk og Jón dansk til drengene, så de kunne lære begge sprog. Jón og Guðrun talte færøsk indbyrdes.

- Det har ændret sig. Drengene forstår færøsk, men de taler det ikke, så nu taler også Guðrun dansk til dem. Guðrun og jeg taler dog fortsat færøsk indbyrdes, siger Jón Kjølbro.

Store kulturforskelle

Jón Kjølbro og hans familie har en meget tæt kontakt til Færøerne og til færing i Danmark, og blandt andet derfor har han en fin